

Sarkis Hatspanian: 2015'E 1 YIL KALA: HERKES GİBİ KÜRTLERİN DE GÖREVİ, MESELE- LERİ OBJEKTİF BİR BAKIŞ AÇISIYLA ELE AL- MAKTIR!

Posted on 02/02/2014

Herhangi bir yazıyla ilgili görüş bildirme durumunda onun hep şu veya bu kısmıyla ilgili fikir belirtme haline okuyucuların bir kesiminin çoğunlukla olumsuz tepki göstererek onu yapana “cimbızlama yönteme başvurma” suçlamasında bulunması alışıldık bir durumdur. Eleştiriyi mutlaka “karalama” olarak gören böylelerinin olası olumsuz söylemlerine fırsat vermemenin tek yolu o yazıyı kısmen değil, baştan başa gözden geçirmektir. Günler önce AGOS gazetesinde yayınlanan “ABDULLAH ÖCALAN'IN ERMENİLERE MEKTUBU”nu işte bu metolla vicdan süzgecinden geçirmek gerekiyor bence.

“Mezopotamya ve Anadolu'nun kadim halkları arasında yüzyıllardan bu yana var olan toplumsal ilişkiler son üç yüzyıldır büyük bir altüst oluş içerisindedir. Özellikle kapitalist modernite ve onun tapınağı ulus devletlerin saçtığı zehir nedeniyle bu topraklar adeta halklar ve kültürler mezarlığına dönmüştür. Monolitik ulus yaratma projeleri Avrupa'dan Afrika'ya, Asya'dan Avustralya'ya, oradan Amerika'ya kadar insanlığın bütün değerlerini al aşağı etmiş, binlerce yıllık kültürel mirasları ve değerleri yeryüzünden silip süpürmüştür. İnsanlığın ve medeniyetin ilk boy verdiği anavatanımız olan bu topraklar da bu felaketten

fazlasıyla nasibini almıştır. Halklarımız arasına hançer gibi sokulan ırkçı-milliyetçi akımlar bu felaketin ideolojik alt yapısını oluşturmuştur. Onlarca dil ve kültür bu yangın yerinde yanıp kül olmuş, birer nostaljik öge olarak bile günümüze kalmayı başaramamışlardır. Birçok halk soykırım gibi insanlık suçu nedeniyle yok edilirken birçok inanç ve kültür de baskılar sonucunda ortadan kaybolmuştur. Son yüzyıllarda yaşanan felaketler insanlığın başına gelmiş en büyük felaketlerdir. Tarih boyunca savaşlar ve çatışmalar hep yaşanagelmıştır ama hiçbir dönemde bugün olduğu gibi insanlığı ve doğayı yok etmeyi hedefleyen, büyük ölçüde başarılan bir yönelim olmamıştı.”

Öcalan’ın Ermenilere mektubu birkaç cümlelik bir durum tesbitiyle başlıyor. Ancak bu tesbitlerinde pek kolaylıkla kullanılan “Mezopotamya ve Anadolu” tanımlamalarında bulunmasının ardından “İnsanlığın ve medeniyetin ilk boy verdiği anavatanımız olan bu topraklar” olarak adlandırdığı toprakların en kadim ve yerleşik halklarından Elen (Rum), Ermeni ve Asuri-Süryanilerin binyıllardan beri anavatanı olmuş, üzerinde birçok devletler kurmuş oldukları bu toprakların asıl sahipleriyle, onların ülkelerinin adını ağzına almaktan kaçınıyor olmasının yanında bahsettiği “son üç yüzyıldır büyük bir altüst oluş” ve “binlerce yıllık kültürel mirasları ve değerleri yeryüzünden silip süpürme” eyleminde Kürt halkının oynadığı olumsuz rol hakkında tek kelime etmemektedir.

Bunu yapmadığı halde, fazlasıyla genel ve muğlak söylemlerinde “Halklarımız arasına hançer gibi sokulan ırkçı-milliyetçi akımlar bu felaketin ideolojik alt yapısını oluşturmuştur” demeyi yeğlemekte ve “Onlarca dil ve kültür bu yangın yerinde yanıp kül olmuş, birer nostaljik öge olarak bile günümüze kalmayı başaramamışlardır” diye isimsiz-adressiz-belirsiz anlatımlarına devam etmeyi sürdürürken birilerimizin ona “Buralar neden yangın yeri oldu, hangi dillerle kültürler yanıp kül oldu, bunları kim yaptı ?” sorusunu soracağını düşünmeyeceğinin mümkün olmadığını bildiğini sandığım halde, söylemlerine “Birçok halk soykırım gibi insanlık suçu nedeniyle yok edilirken birçok inanç ve kültür de baskılar sonucunda ortadan kaybolmuştur. Son yüzyıllarda yaşanan felaketler insanlığın başına gelmiş en büyük felaketlerdir” diye devam eden Öcalan’a kimselerin “Son yüzyıllarda

yaşanan felaketler insanlığın başına gelmiş en büyük felaketlerse, soykırım gibi insanlık suçu nedeniyle yok edilen birçok halkla, baskılar sonucunda ortadan kaybolan inanç ve kültürlerin adı-sanı yok mu peki, bunları isimlendirmeden durum tesbitinde bulunmak da neyin nesi ?” diye soracağını düşünmemiş olması da ihtimal dahilinde değildir.

Sunduğu tesbitte asıl yapması gerekeni yapmadığının pekâlâ bilincinde olduğunu sandığım Öcalan“Eşyaları kendi isimleriyle adlandırma” zorunluluğundan hareketle “İşte, Ermeni halkına yönelik geçen yüzyılın başında uygulamaya konulan soykırım planı da bu iğrenç politikaların en zalim olanlarından. Ermeni halkının içine düşürüldüğü durum tam bir soykırım gerçeğidir” sözleriyle mektubunun giriş bölümündeki muğlaklıkla, belirsizlikten uzaklaşıp, söylenmesi gerekeni açıkça söylemiş olsa da, bu söylemin hemen ardından “Bu soykırımı rağmen Ermeni halkının trajedisıyla birlikte kendini bugüne taşıyabilmiş olması büyük bir mucizedir. Bu mucize, hiç şüphesiz mazlum Ermeni halkının büyük emekleri ve mücadelesi sonucu gerçekleşmiştir” sözleriyle “Ermeni halkının trajedisıyla birlikte kendini bugüne taşıyabilmiş” denilen kesimi salt etnik dokusuyla, inanç ve kültürel değerlerini “bugüne taşıyabilmiş” olan insanlarımızla sınırlandırmaktan geri de durmamıştır. Soykırımın oysa, en acı sonuçlarından birisi, binyıllardan beri yaşayagelmiş oldukları Ermeni kimlikleri kendilerinden zorla (ç)alınıp-yokedilerek, görülmemiş ezgi ve baskılara maruz kalmaları nedeniyle, mucizeyle hayatta kalmış olsalar da sonunda islamaştırılmış, Türk veya Kürtleştirilmiş ve sayıları bugün milyonlara varan soydaşlarımızın varlığıdır. Günümüz itibarıyla, kendi anavatanlarında Ermeni kimliğinden edilerek yaşayagelenlerimizin varlığı “SOYKIRIMIN TA KENDİSİ” olduğu halde, bu gerçeğin Öcalan tarafından basit bir unutkanlıkla değil, alenen görmezden gelinmesi, onun bilinçaltında zorla müslümanlaştırılmış Ermeni insanların çoktan Türk veya Kürt olarak sayılmasından ileri geldiği de aşikârdır. Aksi halde “Ermeni halkının... kendini (Ermeni olarak) bugüne taşıyabilmiş” olmayan milyonlarca “BAVFILLA” evlâdının yüzyıllık acılarının dillendirilip, dindirilmesi meselesinin ön plana çıkarılarak Ermenilere yazdığı mektubun en yaşamsal önem taşıyan kısmı, hatta omuriliğini teşkil etmesi gerekirdi diye düşünenlerdenim. Soykırım zira, herşeyden önce insanın kendi köklerinden koparılma eylemine verilen addır

ve bugün Ermeni kimliğinden edilmiş her ama her insan kelimelerle tarif edilmesi zor bir soykırımın acısını yaralı yüreklerinin derinliklerinde bir sır gibi saklayarak, onu bizim bas-bas bağırarak yaptığımız gibi, çığlığa dönüştüremeyen en mazlum kurbanıdır.

Bunun böyle olduğunu Urfa'nın Amara adlı Ermeni köyünde doğma-büyüme olan Abdullah Öcalan'dan daha iyi bilen olabilir mi, bilemesem de, yüzyıllık acıya insanüstü bir güçle dayanarak yaşayagelen milyonlarca "BAVFILLA"mızı sağlar hanesine yazabilmeyi beceremeyip, ölümler hanesine yazarak "Günümüzde Ermeni halkının yaşadığı tarihsel gerçeğe bütün dünyanın yüzleşmesi ve Ermeni halkının acısını paylaşarak yasını tutmalarının önünü açması gerekir. Türkiye Cumhuriyeti'nin de bu olgunlukla meseleye yaklaşması ve bu acılı tarihle yüzleşmesi kaçınılmazdır" sözleriyle tarihsel gerçekleri çok ama çok büyük bir eksikle algılayıp, topluma sunmada işlediği hatanın yanlışına dönüştürüldüğünü gözlemleyip, tarif edilmez bir acı hissediyorum.

Bunun dışında onun "Ermeni halkının" uğratıldığı soykırımla "bütün dünyanın yüzleşmesi" önerisinin ardından, insanlığa karşı işlenmiş ve dünyada zamanaşımı olmayan tek suçun, tarihsel, toplumsal ve hukuki adaletin bir gereği olarak tanınma, mahkûm ve tazmin edilme, yani öngörülen cezaî işlem görmesi yerine, Ermenilerin soykırım "acısının paylaşılarak yasını tutabilmenin önünün açılması" anlaşılmasız duygusal kategoriye indirgenmesi ne kadar "LEYLİMLEY" bir istemse, topun yuvarlandığı "Türkiye Cumhuriyeti'nin de bu olgunlukla meseleye yaklaşması ve bu acılı tarihle yüzleşmesinin kaçınılmazlığı" da tam o kadar "NEYNİMNEYDİR" !

Bununla birlikte, Öcalan'ın formüle ettiği "Günümüzde Ermeni halkının yaşadığı tarihsel gerçeğe bütün dünyanın yüzleşmesi" söyleminde her nedense hiç bahsi edilmeyen Kürtlerin, onun "bütün dünya" betimlemesini kullanmayı tercih ettiği kavramın bünyesinde olup-olmaması iki bilinmeyenli denklemin bir ayağıyken, soykırım sonucu vatanlarından edilen Ermenilerin alın teriyle yaratılmış tüm değerlere zorla sahip olmuş, 1915 sonrası onların ev-bark, bağ-bahçe, tarla-bostan, işyerleriyle, maden işletmeleri, vb. gibi bu

toprakların altı ve üstünde Ermenilerden (ç)alınmış her ne varsa, tüm bunların akıbeti ve yarını hakkında tek söz bile edilmeyişi benim 'anlaşılmaz' bulduğum diğer ayağıdır. 2015'e 1 yıl kala, tesbit ve tanımlamalarında daha net ve cüretli bir duruş sergilemesi beklenen Öcalan'ın "Günümüzde Ermeni halkının yaşadığı tarihsel gerçekle bütün dünyanın yüzleşmesi" cümlesindeki "bütün dünya" muğlaklığını tercih edişinden de anladığımız üzere, Ermeni soykırımını gerçeğiyle Kürtlerin de "yüzleşmek" durumunda olduğunu açık ve net olarak ifade etmekten kaçınıyor olması, bana göre onun Ermeni meselesi hakkında düşündüklerinin samimiyet derecesinin anlaşılması için de önemli bir göstergedir.

Tam da bu nedenle belki de, dillendirmekten kaçındığı bu gerçeği, yani insanlığa karşı işlenmiş Ermeni soykırımını suçuna Kürtlerden de çok önemli bir kesimin bilfiil katılmış olma gerçeğinin, çok çoklarında olduğu gibi, sakinlerinin yarısına yakını 1915'te zorla müslümanlaştırılmış Ermenilerden oluşan Urfa'nın Amara köyünde doğma-büyüme Öcalan'ın bilinçaltında da pekâlâ varolan "SUÇLULUK SENDROMUNU" kolayca farkedebiliyoruz. Bunun böyle olduğunu, onun "ilk vuran kazanır" mantığıyla dile getirdiği "Ermeni halkının ise ırkçı-milliyetçi tuzaklara düşmeden, halklarımızı daha yüzyıllar boyunca çatıştırmayı hedefleyen uluslararası sermaye güçlerinin ve lobilerinin sinsî amaçlarından uzak durarak mücadelesini sürdürmesi naçizane önerim olabilir ancak" sözlerinden rahatça gördüğümüzü düşünüyorum.

Yakın çevremde tanıdığım sağduyu sahibi hiç ama hiç bir insanın akıl ve mantığına sığmayan "ırkçı-milliyetçi tuzaklar, uluslararası sermaye güçleri ve lobilerinin sinsî amaçları" türünden söylemleri açıklayamadığı, herhangi bilgi, belge ve bulguyla destekleyemediği, havada kalan bu bir zamanların sol, şimdilerin ise Ergenekoncu Perinçek ve gibilerinin ağzında sakız edilmiş tümceler, ne yazık ki Ermeni halkının yüzyıllık adalet arayışını karalama-kötüleme işlevi görüyor olmasından öte, meselenin masaya yatırılarak yaklaşılması gereken merkezden uzaklaşmasına hizmet etmekte.

Öcalan'ın "Ermeni halkının mücadelesini" böylesine bir ağızla açıklamaya kalkması,

kullandığı dilin bugüne kadar duymaya alışık olduğumuz reddettiğimiz “T.C.” MGK ve/ya ordusu ya da hükümetiyle, onun kendini Osmanlı İmparatoru yerine koyan Başbakanı, vs. vs. gibilerin ağzıyla pek benzeşiyor ve uyuşuyor olması yalnız Ermeniler tarafından değil, hangi halktan olursa olsun gerçekten sağduyu sahibi olan çevrelerce de anlaşılmamaktadır.

Ancak, onun bu cümlesinde araya sıkıştırılmış “halklarımızı daha yüzyıllar boyunca çatıştırmayı hedefleyen” ifadesinin üzerinde durularak düşünmeye değer olduğunu ısrarla belirtmeyi arzuluyorum. Öcalan’ın formüle ettiği “halklarımızı daha yüzyıllar boyunca çatıştırmayı hedefleyen uluslararası sermaye güçlerinin ve lobilerinin sinsî amaçlarından uzak durarak, Ermeni halkının ırkçı-milliyetçi tuzaklara düşmeden, mücadelesini sürdürmesi” olgusunun onun defalarca dile getirmekten hiç kaçınmadığı “T.C. devletini birlikte kurduk, 1071’den 1923’e hep kader birliği yaptık, bu Cumhuriyet bizim ortak varlığımızdır, vs.” türünden teranelerini gözönünde bulundurarak, Ermenilerin ezici çoğunluğu nezdinde “Tarihsel adaletin yerini bulması için önümüzde en büyük engel olarak duran ‘T.C.’ devletine, kendisini Kürt özgürlük hareketinin lideri olarak gören birisinin verdiği böylesine bir destek, onların 1915’le yüzleşmede de Türk devletiyle aynı duruşu sergileyecekleri kaygısının hayat bulmasına yarıyor ve böylelikle sadece Türk değil, Kürtlerin de adil davamıza karşı oldukları düşüncesinin soydaşlarımız arasında giderek yaygınlık kazanıp, Kürt halkının kendisini ilerici, demokrat, devrimci, özgürlükçü, vb. tanımlayan bu kesimine bile güvenilemeyeceği hissini yeniden canlanmasını” sağladığı tartışılmazdır. Öyleki, Öcalan’ın tesbitlerinin mantığıyla hareket edilerek es kazara böylesi bir noktaya gelmesi halinde, olur ya... belirli Ermeni çevrelerinin de ortaya çıkıp “Adil Ermeni davasının çözüm arayışının önündeki engelin “T.C.” devletinin günümüz iktidarının yanında duran her kim olursa olsun “halklarımızı daha yüzyıllar boyunca çatıştırmayı hedefleyen uluslararası sermaye güçlerinin” kötü amaçları için kullanılmaya hazır olanlar listesine Kürtlerin bu kesiminin de eklenmesini istemesi halinde ne yapacağız peki ?” sorusuna da cevap verilmesi zaruri bir ihtiyaç halini alacaktır.

Öcalan’ın “Kürt halkının özgürlük mücadelesi ile Ermeni halkının acılarının sağaltılması, eşit

haklara sahip yurttaşlar olarak bu topraklarda yaşama mücadelesi iç içe geçmiştir. Demokrasiyle taçlandırılmış bir cumhuriyet hem geçmişiyile hesaplaşmış hem de farklı bütün kimliklerin özgürce yaşadığı bir cumhuriyet olacaktır” cümlesinde adını verdiği Ermenilere “eşit haklara sahip yurttaşlar olarak bu topraklarda yaşama mücadelesi” gibi bir gönderme var, ancak oldukça muğlak bu “eşit haklara sahip yurttaşlar” tanımlamasından kendi topraklarında soykırıma uğratıldıkları için dünyanın dört bir yanına dağılmak zorunda kalmış 10 milyondan fazla Ermeni’nin mi, yoksa şu an “T.C.” vatandaşı statüsündeki soydaşlarımızın mı kastedildiğini anlayamıyoruz. Onun sözettiği “eşit haklara sahip yurttaşlar” eğer şu an “T.C.” vatandaşı statüsündeki soydaşlarımız ise, söylenecek oldukça çok şey var; ama kastedilen onlar değil de yukarıda örneğini verdiğim 10 milyonun üzerindeki Ermeniler ise söylenecekler fazlasıyla çok, ama çok daha fazladır, inanın !

Buradan hareketle onun “Bizler, bu çerçeveden bakıldığında sadece Kürt halkının değil; bu kadim coğrafyanın bütün halklarının ve inançlarının özgürlüğü için de mücadele ediyoruz, diyebiliriz” sözünün yaşadığımız gerçeklerle ne kadar uyuştuğunu mercek altına alıp sorgulamak gerektiğini belirtiyor ve “kuru kuruya” söylenenin ancak somut örnekler sunulması halinde, bilinen deyimle istinaden “kazın ayağı hakikaten öyle mi, değil mi” ikilemi temelinde tartışılabilirliğine inanıyorum.

Öcalan’ın mektubunda hiç katılmadığım ve temelsiz olduğunu düşündüğüm sözler “Bu nedenledir ki, Kürt sorununun çözümsüzlüğü için iç ve dış bütün demokrasi karşıtı güçler her dönemde önümüze engeller çıkardılar. Barışçıl yolları denediğimiz her dönemde büyük provakasyonlarla süreçleri kesintiye uğrattılar. Bu kesimlerin dayandığı iki temel güç; para-kapital ve milliyetçiliktir. Araç olarak da büyük sermaye lobilerini ve son dönemlerde de cemaat türü yapıları kullandılar. Halklar arasında henüz görülmemiş hesapların olduğu propagandasıyla sürekli olarak kendilerine zemin oluşturma gayreti içerisinde oldular. Oysa bu topraklarda yaşayan bütün kadim halklar bu toprakların sahibidir ve paylaşamayacakları hiçbir şey yoktur” anlatımında yer alanlardır.

Burada o, ne iyi ki birkaç hafta önce, KCK bünyesinde islami inançtan olan birisi yerine Dersimli Alevi Kızılbaş Bese Hozat'a söylenen ve medyada oldukça çok dövülmüş olması nedeniyle, neredeyse herkese gına getiren şu meşhur "Ermeni, Rum lobisi... paralel devlet" vs. gibi bir saçmalığı tekrarlamadığı halde, "Kürt sorununun çözümsüzlüğü" nün günah keçisi olarak gösterilen adreslerden hemen her birinin en doğrudan muhatabı olan "T.C." devleti iktidarı ve onun Milli İstihbarat Teşkilatı'yla hiç de şeffaf olmayan, tüm dünyanın neredeyse naklen izlediği, neyin alış-verişinin yapıldığı, hangi değerlerin, nasıl ve kimlere pazarlandığının bilinmediği "ne idüğü belirsiz" bir ilişkinin taraflarından birisinin sözlerini ciddiye almakta zorlanıyorum doğrusu!...

Bu bağlamda "1071'den 1923'e..." türünden, tarihte salt barbarlıklarıyla hatırlanan Türk soy ve boylarıyla ortak olarak işlenmiş affedilmez suçlar hakkında itiraflarda bulunmuş Öcalan'ın şimdi de "bu topraklarda yaşayan bütün kadim halklar bu toprakların sahibidir ve paylaşamayacakları hiçbir şey yoktur" söylemi başkalarını bilmem ama, bana ne yazık ki inandırıcı gelmiyor. İnandırıcı olabilmesi için ondan "Halep oradaysa Arşın burada" sözüne sadık olarak, Ermeni halkının en yiğit evlâtlarının anavatanları Batı Ermenistan'ın özgürlüğü için eşit olmanın şkoşullarda verdikleri onurlu mücadelenin kanla boğulmasındaki rolü tartışmasız "iki temel güç" ve bu iki temel gücün küle dönüştürdüğü eşsiz bir uygarlığın hemen her metrekaresinde Ermeni insanının alın teri ve emeğiyle yaratılmış tüm değerlerin soykırım sonucunda kimler arasında paylaşıldığı hakkında hiçbir kuşkuyla yer bırakmayan "itiraf ve özür" içerikli çok kapsamlı bir açıklamada bulunmasını bekliyorum. Bu yapılmadıktan sonra, hem "Halklar arasında henüz görülmemiş hesapların olduğu" fikri çok doğal olarak varlığını sürdürecektir, hem de "bu topraklarda yaşayan bütün kadim halklar bu toprakların sahibidir ve paylaşamayacakları hiçbir şey yoktur" sözlerinin samimiyet derecesi bir soru işareti olarak kalacak ve gerçekte ne kadar ilişkisi olup-olmadığına mesafeli durularak, kuşkuyla yanaşılacaktır.

Arzulanan tarihsel adalete yönelik bir anlatının formüle edildiği "Kürt, Türk, Arap, Fars, Ermeni; hangi halktan olursa olsun, aralarındaki hukuk eşitliğe dayalı kardeşlik hukuku

olmak zorundadır. Halklar arasında yaratılan düşmanlık bizim öz kültürümüzün bir parçası olarak kabul görmemelidir. Bunun gelecek nesillerimize sirayet etmesine engel olmak zorundayız. Bu da ancak gerçek bir adalet üzerine inşa edilmiş tarihi bir barışla olur. İşte 2013 Newrozu’nda başlattığımız süreç de ancak bu anlayışla gelişirse kalıcı ve anlamlı olur” söyleminde sadece bu mektupta değil, Abdullah Öcalan’ın belki de tüm yaşamında etmiş olduğu en doğru sözlere, hele hele “Bu da ancak gerçek bir adalet üzerine inşa edilmiş tarihi bir barışla olur” gibi sapına kadar doğru cümlesine rastlayıp manevi bir yeterlilik hissedebilecekken, “2013 Newrozu’nda başlatılan sürece” göndermede bulunarak iyi dileklerini bildirdiği son cümlesi yüzünden yeniden haklı bir kaygıya kapılıyor, rahatsızlık duymaya devam ediyoruz.(*)

A.Öcalan’ın “Ermenilere mektubunun” son bölümünde belirtilen “Halkların gerçek dostu ve Ermeni halkının yiğit evladı Hrant Dink de işte bu kirli zihniyetin temsilcileri tarafından katledilirken, yukarıda izah etmeye çalıştığım aynı amaca hizmet için katledilmiştir. Bu amaçla katledilen son Ermeni de O’dur işte. Zorlu koşullarıma rağmen sürdürmeye çalıştığım barış arayışının hiçbir halkın zararına ve aleyhine olmayacağı, olamayacağı 30 küsur yıllık mücadelemizin her anında saklıdır zaten. Bizler burada bütün halkların çıkarına amansız bir uğraş verirken bizi boşa çıkartmak için canla başla uğraşan bütün derin, açık, paralel yapılara, lobilere ve cemaat türü yapılara karşı herkesi daha dikkatli olmaya ve objektif bir bakış açısıyla meseleleri ele almaya davet ediyorum. Politik ahlaki duruşumuz bugüne kadar yolumuzdan şaşmadan yürümemize yardımcı oldu, bundan sonra da aynı ferasetle bütün halklar için mücadele edeceğimden kimsenin kuşkusu olmasın” sözlerinden birçoğu yukarıda mevzu bahis edilen konuların benzeri olup, tekrarlandığından onlardan sadece iki cümlede ifadesini bulan düşüncelerin yarınlarımız için yaşamsal önem arzettiğine parmak basmak istiyor ve bu iki cümlenin halklarımız arasındaki ilişkiler için temel teşkil etmesini umuyor, diliyorum.

Bunlardan ilki Öcalan’ın “sürdürmeye çalıştığı barış arayışının hiçbir halkın zararına ve aleyhine olmayacağı, olamayacağı”, ikincisi ise “herkesi daha dikkatli olmaya ve objektif bir

bakış açısıyla meseleleri ele almaya davet etmesidir". Onun işte "bu temelde (1.500.000+1=) sevgili Hrant Dink'i(mizi) saygıyla anıp, Ermeni halkı başta olmak üzere bütün halklara ilettiği selamlarını" ben de alıyorum ve 2015'e 1 yıl kala onu "Ermeni halkının acısına karşı daha duyarlı olmaya ve meseleleri objektif bir bakış açısıyla ele almaya davet ediyorum."

Sarkis HATSPANIAN

Yerevan, 02.02.2014

DOĞU ERMENİSTAN

(*):<http://hayastaninfo.net/sarkis-hatspanian/5040-tarihte-kurt-turk-ittifaki-ve-ermeni-soykiri mi.html>